I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 444/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 28 май 2009 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 2252/2004 относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, параграф 2, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора [1],

като имат предвид, че:

(1) На заседанието си в Солун на 19 и 20 юни 2003 г. Европейският съвет потвърди, че е необходим съгласуван подход в ЕС за биометричните идентификатори или биометричните данни за документи за гражданите от трети страни, за паспортите на гражданите на Европейския съюз и за информационните системи (VIS и SIS II).

(2) В този контекст Съветът прие Регламент (ЕО) № 2252/2004 от 13 декември 2004 г. относно стандартите за отличителните знаци за сигурност и биометричните данни в паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки [2], който представлява важна стъпка към използването на нови елементи, които правят паспортите и документите за пътуване по-сигурни и установяват по-надеждна връзка между паспорта или документа за пътуване и неговия притежател, като по този начин дава важен принос за гарантирането на това, че паспортите са защитени от използване с цел измама.

(3) Регламент (ЕО) № 2252/2004 предвижда общо задължение за снемане на пръстови отпечатъци, които ще бъдат съхранявани в безконтактен чип в паспорта. Натрупаният опит от тестовете обаче показва, че са необходими изключения. При провеждането на пилотни проекти в някои държави-членки се оказа, че пръстовите отпечатъци на децата под 6-годишна възраст не са с необходимото качество за проверка на самоличността при сравняване едно към едно. Освен това те претърпяват значителни промени, което затруднява проверката им през целия срок на валидност на паспорта или на документа за пътуване.

(4) Хармонизирането на изключенията от общото задължение за снемане на пръстови отпечатъци е от първостепенно значение за поддържането на общи стандарти за сигурност и за опростяването на граничния контрол. Както от правни съображения, така и от съображения за сигурност следва да не се оставя на националното законодателство да определя изключенията от задължението за снемане на пръстови отпечатъци в паспорти и документи за пътуване, издадени от държавите-членки.

(5) Регламент (ЕО) № 2252/2004 изисква събирането и съхраняването на биометрични данни в носителя на запаметената информация на паспорти и документи за пътуване с оглед издаването на такива документи. С това не се засяга която и да е друга употреба или съхраняване на такива данни в съответствие с националното законодателство на държавите-членки. Регламент (ЕО) № 2252/2004 не осигурява правно основание за създаването или поддържането на бази данни за съхраняване на такива данни в държавите-членки, което е предмет изключително на националното законодателство.

[1] Становище на Европейския парламент от 14 януари 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 27 април 2009 г.

[2] ОВ L 385, 29.12.2004 г., стр. 1.

(6) Като допълнителна мярка за сигурност и с цел да се предостави допълнителна закрила за децата, следва да се въведе принципът „едно лице — един паспорт“. Това се препоръчва и от Международната организация за гражданско въздухоплаване (ICAO) и гарантира, че паспортът и биометричните идентификатори са свързани единствено с лицето, което е притежател на паспорта. По-сигурно е, ако всяко лице има собствен паспорт.

(7) Като взима предвид факта, че държавите-членки ще бъдат задължени да издават индивидуални паспорти на малолетни и непълнолетни лица и че може да са налице значителни различия в законодателството на отделните държави-членки по отношение на децата, които пресичат външните граници на държавите-членки, Комисията следва да разгледа необходимостта от мерки за гарантиране на общ подход относно правилата за защита на децата, пресичащи външните граници на държавите-членки.

(8) Тъй като целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(9) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген в приложение на разпоредбите на трета част, дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, в срок шест месеца от датата на приемане на настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 5 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си законодателство.

(10) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ([1]). Обединеното кралство следователно не участва в неговото приемане, не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.

([1]) ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

(11) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ([2]). Следователно Ирландия не участва в неговото приемане, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(12) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциране на последните към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([3]), които попадат в рамките на областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на това споразумение ([4]).

(13) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([5]), които попадат в рамките на областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от решения 2008/146/ЕО ([6]) и 2008/149/ПВР ([7]) на Съвета.

(14) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в рамките на областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/261/ЕО на Съвета ([8]).

(15) Следователно Регламент (ЕО) № 2252/2004 следва да бъде съответно изменен,

([2]) ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.
([3]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
([4]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.
([5]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.
([6]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.
([7]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 50.
([8]) ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 2252/2004 се изменя, както следва:

1. Член 1, параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Паспортите и документите за пътуване, издавани от държавите-членки, отговарят на минималните стандарти за сигурност, предвидени в приложението.

Те се издават като индивидуални документи.

Комисията представя доклад относно изискванията за деца, пътуващи самостоятелно или с придружител, които пресичат външните граници на държавите-членки, не по-късно от 26 юни 2012 г. и при необходимост предлага подходящи инициативи, за да гарантира общ подход по отношение правилата за защита на децата, пресичащи външните граници на държавите-членки.

2. Паспортите и документите за пътуване включват носител с висока степен на защита на запаметената информация, който съдържа портретна снимка. Държавите-членки също така включват два пръстови отпечатъка, снети върху равна повърхност, в интероперативни формати. Данните трябва да бъдат защитени и носителят на запаметената информация да има достатъчен капацитет и способност да гарантира целостта, автентичността и поверителността на данните.

2а. Следните лица се освобождават от изискването за снемане на пръстови отпечатъци:

а) деца под 12-годишна възраст.

Дванадесетгодишната възрастова граница е временна. Докладът, посочен в член 5а, съдържа преглед на възрастовата граница, при необходимост придружен от предложение за нейната промяна.

Без да се засягат последиците от прилагането на член 5а, държавите-членки, в чието национално законодателство, прието преди 26 юни 2009 г., се предвижда, че може да се прилага възрастова граница под 12 г., могат да прилагат тази граница за преходен период до четири години след 26 юни 2009 г. Независимо от това през преходния период възрастовата граница не може да бъде под шестгодишна възраст;

б) лица, при които снемането на пръстови отпечатъци е физически невъзможно.

2б. В случаите, в които снемането на отпечатъци от определените за това пръсти е временно невъзможно, държавите-членки разрешават снемане на отпечатъци от други пръсти. Също така в случаите, в които е временно невъзможно да бъдат снети отпечатъци от който и да било от другите пръсти, те могат да издадат временен паспорт, чийто срок на валидност е 12 месеца или по-малко.“

2. Вмъква се следният член:

„Член 1а

1. Биометричните идентификатори се снемат от квалифицирани и надлежно оправомощени служители на националните органи, отговарящи за издаването на паспорти и документи за пътуване.

2. Държавите-членки събират биометричните идентификатори от заявителя в съответствие с гаранциите, установени от Конвенцията на Съвета на Европа за защита на правата на човека и основните свободи и от Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето. Държавите членки гарантират, че в случай на затруднения при регистрирането на информацията се прилагат подходящи процедури, обезпечаващи зачитането на достойнството на съответното лице.“

3. Член 2 се заменя със следното:

„Член 2

Съгласно процедурата, посочена в член 5, параграф 2, за паспортите и документите за пътуване се установяват следните допълнителни технически спецификации в съответствие с международните стандарти, включително по-специално препоръките на Международната организация за гражданско въздухоплаване (ICAO):

а) допълнителни елементи за сигурност и изисквания, включващи завишени стандарти срещу подправяне и фалшифициране;

б) технически спецификации, свързани с носителя на запаметена информация за биометричните идентификатори и тяхната сигурност, включително предотвратяване на неразрешен достъп;

в) изисквания за качество и общи технически стандарти за портретната снимка и пръстовите отпечатъци.“

4. Член 4, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Биометричните данни се събират и съхраняват в носителя на запаметената информация с оглед издаването на такива документи. За целите на настоящия регламент биометричните данни в паспортите и документите за пътуване се използват единствено за проверка на:

а) автентичността на паспорта или документа за пътуване;

б) самоличността на притежателя с помощта на налични в момента, сравними отличителни знаци, когато законът изисква да се представи паспортът или документ за пътуване.

Проверката на допълнителните отличителни знаци за сигурност се извършва, без да се засяга член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (*). Несъвпадението само по себе си не засяга валидността на паспорта или документа за пътуване за целите на пресичането на външните граници.

(*) ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.“

5. Вмъква се следният член:

„*Член 5а*

Не по-късно от 26 юни 2012 г. Комисията представя пред Европейския парламент и на Съвета доклад, основаващ се на широкомащабно и задълбочено проучване, извършено от независим орган и под наблюдението на Комисията, в който се разглеждат надеждността и техническите възможности, включително посредством оценка на прецизността на оперативните системи, при използването на пръстови отпечатъци на деца под 12-годишна възраст с цел установяване и проверка на самоличност, включително сравнение на броя на неправилните откази във всяка държава-членка и, въз основа на резултатите от това проучване, анализ на необходимостта от общи правила по отношение на процеса на сравняване. Ако е необходимо, докладът е придружен от предложения за адаптиране на настоящия регламент.“

6. В член 6 втората алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки прилагат настоящия регламент:

а) по отношение на портретната снимка: най-късно до 18 месеца;

б) по отношение на пръстовите отпечатъци: най-късно до 36 месеца

след приемането на допълнителните технически спецификации, посочени в член 2. Независимо от това не се засяга валидността на вече издадените паспорти и документи за пътуване.

Втората алинея от член 1, параграф 1 се прилага най-късно на 26 юни 2012 г. Независимо от това, по отношение на притежателя, не се засяга първоначалната валидност на документа.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Страсбург на 6 май 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
J. KOHOUT